

Son Radde

– AYDIN UZKAN · 27 Aralık 2014

.
Kendi kuyusun Yusuf' 'udur her insan
Cenin gibi düşler büyütür içinde
Aydınlığın tınısından sıyrılır ölgün renkler
Yırtılır gökyüzü
Ve kısalır avuçlardaki çizgiler

Eğrilir zaman
Cennet nefesi ilişir yeryüzüne
Çıplak acıların toprağını atar kürekler
Yavaşlar yeryüzünün nabzı
Ve hayat kıaldıkça uzar gölgeler

Korkağın intikamıdır nefret
Miskin pişmanlıklar biriktirir cüzzamlı suretler
Kör bir neşter vurulur keşkelere
Kopar bekleyişlerin şahdamarı
Ve kefenini giyer gölgeler

Düşgüzârdır insan
Nefeslere gömülüdür künyeler
İbrahim'in baltası iner karanlığın boynuna
Kopar öfkelerin prangası
Ve infilaka yürür devrik cümleler

Mavinin hatırasıdır gökyüzü
Ki çocuk serzenişiyle açar tüm güller
Biter zamanın cüzü
Ve dilin uçurumundan düşer telkinler
. . .

